

Verslag Hel van Voerendaal (Beloftencompetitie)

Vandaag, 15 mei 2011 een nieuwe Hel van Voerendaal voor de beloftecompetitie op het programma. Met de naam 'Hel' had de organisatie de juiste snaar geraakt, het rondje bestond uit 14.7 km dat 10 keer moest worden afgelegd. In dit rondje 240 hoogtemeters met 3 beklimmingen waaronder de Fromberg, bekend van onder andere de Amstel Gold Race. Deze wedstrijd werd in clubcombinatie gereden samen met Het Snelle Wiel. De eer van Tempo-Brunns werd verdedigd door Wouter de Haas en ik (Mark Knoops). (archief foto Omloop der Kempen 2011 geplaatst door redactie)

Even voor twaalf stonden we vol goede moed aan de start in Voerendaal. Het zonnetje scheen en de lucht was blauw, geen vuiltje aan de lucht dus. Even voor twaalf werd er nog een minuut stilgestaan bij het tragische ongeval in de Giro van afgelopen maandag. Om twaalf uur was het dan zover. Op de brede klim was het kwakken en dringen om maar als eerste door de smalle bocht te gaan. Wouter en ik gingen ongeveer als 40-50ste door deze bocht. Dit was maar goed ook want na de 2de klim ging het vol op de kant en zaten we beide in de tweede groep. Op de Fromberg maakte Wouter een schakelfoutje en daardoor moest hij weer uit stilstand verder. De Fromberg werd in hoog tempo achter ons gelaten en de kaarten leken geschud. Kopgroep van 20 man, daarna een grote groep van 40 man met Mark en kort daarachter Wouter. Toen brak de hel echt los. Het begon te stortregenen en bij steile afdalingen (+12%) is dit niet echt ideaal te noemen. Wouter, over het algemeen gelukkig met carbon wielen, ondervond nu het grote nadeel van deze wielen. Ze remmen namelijk nogal slecht in regen. Tja, en als je in een afdaling geen kilometer per uur zachter gaat als je al je kracht verzamelt om je rem in te drukken, dan kan je beter beslissen om je leven niet te wagen en uit koers te gaan. Ik zat nog steeds in de groep die tot het peloton werd gekroond. De overige 100 renners achter ons waren na 2 rondes dan ook uit koers genomen. We bleven lang op 30 secondes hangen van de kopgroep en enkele probeerde de oversteek, maar ongeveer na de helft van de te rijden kilometers brak het elastiek en nam de kopgroep snel afstand van het peloton. Het peloton dat ondertussen wel kleiner werd door renners die via de voor en achterdeur de groep verlieten, vond het wel goed en bleef met een mooi tempo doorrijden. De regen was wel weggetrokken maar de weg was nog steeds kletsnat, op sommige momenten was het meer een kleurig waterballet te noemen. In de 8^e ronde bleek de kletsnatte weg bijna mijn ondergang. Ik dacht waarschijnlijk een kortere weg gevonden te hebben en in plaats van rechtsaf te gaan ging ik onder aan de afdaling rechtdoor een sloot in. Als een raket werd ik over de kop een meter omlaag de brandnetels ingeworpen. De toegesnelde supporters kwamen mij uit de sloot vissen en gelukkig zat ik wel weer redelijk snel op de fiets. Als een fietsende groene Bosjesman probeerde ik tussen de auto's weer terug te komen en dat lukte op de beklimming van de Fromberg. Weer in Voerendaal aangekomen was het peloton wel erg passief. Ik probeerde mijn geluk en raakte weg met 2 man. De eerste man werd al snel gelost en als duo gingen we verder. Op een gegeven moment hadden we een groot gat en kregen we een groepje van 5 in het vizier. De ploegleider van de andere renner kwam al snel en wanneer de Jury niet keek werden we 'lichtjes' geholpen door de slipstream van de auto. Het laatste stukje sloeg mijn ketting naar het binnenblad en ik dacht dat ik als eenzame eenling verder moest. Echter toen de mijn medevluchter was aangesloten bij de groep kwam de ploegleider van Koopmans weer afgezakt en hielp mij naar de groep van 5 toe te rijden. Super natuurlijk dat een andere ploegleider je wil helpen. Toen we terug in Voerendaal kwamen, een ronde voor de einde, kregen we 100 meter voor de finish te horen dat we af moesten sprinten. Tja en dan is het kwaad al geschied, en als een na laatste van een groep van 7 kwam ik over de streep, uiteindelijk 33ste. Als ware kletsnatte sponzen kwamen we over de finish. Toen ik later in de spiegel keek leek ik in 4 uur wel 40 jaar ouder te zijn geworden. Het Snelle wiel deed het ook goed, 5de plek voor Twan Castelijns en een 32ste plek voor Nick Bierens. De uitslag was helaas voor mij net niet voldoende

voor punten voor het NK maar wel voor een uitstekend gevoel, door vorige week 'de Omloop' en dan vandaag deze zware wedstrijd tot een goed einde brengen.

Groeten van een nu weer opgedroogde verslaggever uit de koers.